

ת"פ 21312/10/21 - מדינת ישראל נגד סאלח אל הואשלה (עציר) - בעצמו, [הובא ע"י שב"ס]

בית משפט השלום בבאר שבע
ת"פ 21312-10-21 מדינת ישראל נ' אל
הואשלה (עציר)

בפני	כבוד השופט, סגן הנשיא אבישי כהן
בעניין:	המאשימה
	מדינת ישראל
	ע"י ב"כ עוה"ד גל גבאי
נגד	
הנאשם	סאלח אל הואשלה (עציר) - בעצמו
	[הובא ע"י שב"ס]
	ע"י ב"כ עוה"ד אורי בן נתן

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירות הבאות:
 - א. **גניבת רכב בצוותא**, לפי סעיף 413ב בצירוף סעיף 29 (א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**")
 - ב. **הפרעה לשוטרי בעת מילוי תפקידו** עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין.
 - ג. **נהיגה פוחזת** לפי סעיף 338(א)(1) לחוק העונשין.
 2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום המתוקן, עובר למועד המצוין בכתב האישום שוחח הנאשם עם קטין יליד 2004 ועם אחר שזהותו אינה ידועה, בנוגע לגניבת רכב. בהמשך לכך, ביום 29.09.21 בסמוך לשעה 02:40 הגיעו הנאשם, הקטין והאחר לחניית רכב ברחוב יזרעאל בשוהם. במעמד זה, גנבו השלושה, רכב שטח מסוג מאבריק ששווי 190,000 ₪, רכב השטח היה מחובר ב 4 שרשראות ברזל ומנעולים וכן מנעול "דיסק" מחובר לצלחת הבלימה. האחר והקטין חתכו אמצעי האבטחה והשלושה הניעו את הרכב בדרך שאינה ידועה ונהגו בו לעבר פזורת אלהוואשלה הסמוכה לבסיס "נבטים".
- בהמשך, בסמוך לשעה 08:30 לאחר שהתקבלה התראה משטרתית על הימצאות הרכב בפזורת אלהוואשלה, הגיעו שוטרים לבושים במדים רכובים על אופנועים משטרתיים למקום והבחינו בנאשם ובקטין בסמוך למתחם מגורים. משהבחינו השניים בשוטרים החלו להימלט לעבר חלקו האחורי של המתחם ועלו על רכב השטח אשר חנה תחת סככה מאולתרת, הנאשם נהג ברכב השטח והקטין ישב במושב ליד הנהג, השוטר ניקולאי נעצר בסמוך לרכב השטח והשוטר סתיו נעמד בכניסה לסככה בה חנה רכב השטח, הבחינו השוטרים בכך שהנאשם לחץ על דוושת התאוצה של רכב

השטח ומתכוון לנסוע לכיוון היציאה מהסככה כדי להימלט מהמקום. השוטרים קראו לעברו "לא לא" אך הנאשם המשיך והאיץ בדוושת רכב השטח והחל בנסיעה לעבר היציאה מהסככה בעודו פוגע בגלגל הקדמי של האופנוע עליו רכב השוטר ניקולאי, בהמשך הסיטו השניים את רכב השטח אל עבר היציאה מהסככה שם עמד השוטר סתיו, והאיצו בנסיעתם כאשר השוטר סתיו הצליח לרדת מהאופנוע ולחמוק ברגע האחרון לפני שפגע רכב השטח באופנוע עליו רכב.

בהמשך לאמור ולאחר שהשוטרים חשו סכנה ממשית לחייהם, שלפו נשקם האישי והחלו לירות על גלגלי רכב השטח במטרה לעצרו אולם הנאשם והקטין לא חדלו והמשיכו בנסיעה מספר מטרים כאשר האופנוע של השוטר סתיו נגר תחת גלגלי רכב השטח עד אשר מנע מהם להמשיך ולנסוע בשלב זה שילבו להילוך אחורי נסעו מעט אחורה ואז שוב קדימה במטרה לנסות ולהשתחרר מהאופנוע, כל זאת כאשר השוטרים ממשיכים לירות על גלגלי הרכב, לאחר שלא הצליחו לברוח, הצליח השוטר ניקולאי להכניס ידו מבעד לדלת רכב השטח ולשלוף המפתח ולדומם המנוע. השוטרים הוציאו את הנאשם והקטין מהרכב, עצרו אותם ואזקו אותם.

3. בתאריך 26.06.22 הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה והורשע במיוחס לו. לבקשת ההגנה נשלח הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר לעניין העונש. אולם בפתח ישיבת הטיעונים לעונש התברר ששירות המבחן לא יצר קשר עם הנאשם ולכן לא התקבל תסקיר, ב"כ הנאשם ביקש לטעון לעונש תוך שהבהיר כי הנאשם מצוי במעצר קרוב לשנה ואין זה סביר לדחות הדיון.

טיעוני הצדדים

4. המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות וכן רישום תעבורתי של הנאשם (ת/1, ת/2 בהתאמה). ב"כ המאשימה ציין כי עובדות כתב האישום מלמדות על חומרת המעשים ועל פגיעה ברף הגבוה בערכים המוגנים. הנאשם גנב רכב יקר ערך ביחד עם שלושה אחרים, הוא ציין שכלי הרכב שנגנב היה נעול היטב, גניבת הרכב הצריכה תחכום רב, הוא ציין שלאחר הגניבה השלושה נוסעים משהם ומגיעים עד לפזורת אלהואשלה בנגב. הם מאותרים על ידי שוטרים, מתבצע מרדף במהלכו הנאשם ממשיך לנסוע, באופן שיש בו כדי לפגוע בשוטרים, עד שהם נאלצים לירות לעברו. ב"כ המאשימה ציין שהוגש סרטון המתעד המרדף, ממנו עולה באופן ברור חומרת האירוע ומתגלה הסכנה בה היו השוטרים ושרק אודות לתושייה של השוטר שהכניס ידו לעבר הרכב ושלוף המפתח הסתיים האירוע כפי שהסתיים. ב"כ המאשימה ציין שלמרות שהנאשם עלה עם רכב הבאג על האופנוע המשטרתי הוא ממשיך ומנסה לחמוק, השוטרים יורים לעברו, כאשר עובדה זו מלמדת על הסיכון הממשי והסכנה המוחשית בה היו השוטרים. הוא הפנה לעדויות השוטרים בנוגע לתחושות שלהם בעת האירוע. בנוסף ציין הנזק שנגרם לרכב הבאג, הפנה לעדותו של בעל הרכב.

ב"כ המאשימה, הפנה לע"פ 1919/22 בנוגע להתייחסות לנהיגה פוחזת ולחומרה שיש לייחס לעבירות אלו שמתרחשות בנגב וכן הפנה לת"פ 28954-08-20 ביחס להחמרה בענישה בעבירות נשוא תיק זה.

5. בנוסף, הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה בנוגע למתחם העונש, תוך שציין כי בענייננו מדובר בצבר עבירות שונות, ביניהן עבירה של גניבת רכב שהמתחם בגינה בלבד נע בין 12 ל 30 חודשי מאסר בפועל. כמו כן ציין מספר פסקי דין הכוללים עבירות שונות ביניהן גניבת רכב ונהיגה פוחזת. המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין 26 עד 54 חודשים.

ב"כ המאשימה טען שיש לגזור עונשו של הנאשם, בתוך גדרי המתחם אך ציין שהנאשם, אומנם הודה ויש לתת לכך משקל אך יש לציין שלא חסך זמן שיפוטי, היות והודה במיוחס לו רק לאחר שתי ישיבות הוכחות להן התייצבו כל פעם 6 עדים. עוד ציין ב"כ המאשימה כי הנאשם בעל עבר פלילי משמעותי בעבירות דומות, כמו כן לחובתו עבר תעבורתי. לאור זאת עתרה המאשימה, למקם עונשו של הנאשם ברף הבינוני.

עוד ציין ב"כ המאשימה, כי לא הוצג אפיק שיקומי כלשהו. לא הוצג בפני בית המשפט כל אמירה משמעותית ביחס לקבלת האחריות מעבר להודאתו בעובדות, אין כל אפיק טיפולי כלשהו.

6. בנוסף עתרה המאשימה להטלת פסילה משמעותית, מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וכן פיצוי משמעותי למתלונן ולשוטרים. בעניין זה ציין ב"כ המאשימה את הנזק הספציפי שנגרם לכלי הרכב ולמתלונן שבנדון. כמו כן ציין את הנזק הכללי שנגרם מעצם גניבת רכב, הצורך בהפעלת הביטוח והפגיעה בתחושת הביטחון. בנוגע לשוטרים ציין שמעובדות כתב האישום, מהסרטון ומעדות השוטרים עולה פגיעה בשוטרים בעת מילוי תפקידם כגורמי אכיפת החוק. המאשימה עתרה להטלת פיצוי משמעותי שיבטא גם את עקרון הגמול.

7. ב"כ הנאשם טען שהפסיקה אליה הפנה ב"כ המאשימה בנוגע למתחם הענישה עוסקת במעשים חומרים בהרבה מהמקרה הנדון והביע תרעומת על כך שאין כל קשר בין הפסיקה שהוצגה לתיק הנדון.

8. לגופו של עניין, הדגיש ב"כ הנאשם, כי הנאשם הינו שותף בצוותא שהרי כפי שצוין בכתב האישום המתוקן, הנאשם עצמו לא ביצע בפועל את חיתוך אמצעי האבטחה אלא הוא שותף למעשה הגניבה בצוותא עם האחרים. הרכב הגיע לאזור מגוריהם של השלושה ובשלב מאוחר יותר כשהמטרה איתרה את מיקומו של הרכב, הנאשם יחד עם הקטין עלו על רכב הבאגי וניסו למלט את הרכב ואת עצמם מהסכנה. ב"כ הנאשם הדגיש כי לא הייתה כל כוונה לפגוע בשוטרים, בעניין זה הפנה לדברי עד התביעה שאישר זאת.

9. ב"כ הנאשם ציין שאומנם מדובר באירוע חמור, אך יש לתת דגש לכך שכתב האישום תוקן וחומרת המעשים פחותה מכתב האישום המקורי, בעיקר בנוגע לסעיפי העבירה הנוגעים לשוטרים ומחיקת העבירה של ניסיון תקיפת שוטר. עוד הדגיש ב"כ הנאשם, שלפי האמור בכתב האישום המתוקן, העבירה של נהיגה פוחזת למעשה נמשכה מספר שניות בודדות, שלאחריהם נעצר הנאשם על ידי השוטרים, שלא נפגעו, אין מדובר במרדף ארוך. הדגיש את היסוד הנפשי והלך הנפש של הנאשם באירוע המפורט בכתב האישום המתוקן לפיו מטרתו הייתה להימלט מהשוטרים ללא כל כוונה לפגוע בהם, אם כי בניסיון ההימלטות היה יכול לסכן פוטנציאלית את השוטרים.

ב"כ הנאשם ציין כי אומנם לא הוגש תסקיר נוכח מחדל של שירות המבחן ואין הדבר צריך לפעול לחובת הנאשם. הוא ציין נסיבות חייו של הנאשם, בן 31 נשוי ואב לחמישה ילדים בטווח גילאים שבין 5 לחצי שנה, כאשר את בנו הצעיר לא ראה למעט יציאה שאושרה לו לצורך הברית של הילד. בנוגע לעברו הפלילי ציין כי העבירה האחרונה שביצע הינה משנת 2013 ומאז כעשור לא ביצע עבירות, הוא ציין שבמהלך שנים אלו הנאשם התחתן, נולדו לו ילדים, הוא החל במסלול חיים נורמטיבי, עבד לפרנסתו באחזקת כבישים ועבודות עפר, עד שהחל משבר הקורונה והוא פוטר מעבודתו ומכאן החלה תפנית בה נכנס למצוקה כלכלית מה שהיווה הרקע לביצוע העבירות נשוא תיק זה. לגבי עברו התעברותי ציין שאין לחובתו עבירות חמורות במיוחד.

10. ב"כ הנאשם ציין נסיבות חייו המורכבות של הנאשם, היעדר תמיכה מצד משפחת מוצאו. עוד הדגיש, כי הנאשם עצור מזה כשנה, הוא הודה במיוחס לו ולקח אחריות, חסך מזמנו של בית המשפט. ב"כ הנאשם, הפנה לכתב האישום שכלל 32 עדי תביעה מהם העידו רק 2 עדי תביעה, אין ספק שהיה כאן חיסכון בזמן שיפוטי, הוא ציין שבעקבות עדות השוטרים הגיעו הצדדים להסדר הטיעון. ב"כ הנאשם, ציין כי יש לתת הדעת לכך שמדובר ברכב באגי ואין מדובר ברכב רגיל, הדורש שיפוצו אותו לצורך גניבתו ומכאן שהחומרה פחותה מגניבת רכב רגיל. עוד ציין שלא נגרמו נזקים בגוף ובנפש, האירוע היה קצר, וכן העבירה המרכזית נמחקה.

11. ב"כ הנאשם, שב והדגיש כי מדובר באירוע אחד הכולל עבירה של גניבת הרכב ונהיגה פוחזת, שלטענתו הוכנסה בדוחק, ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שלטענתו דומה למקרה שבפנינו ועתר למתחם עונש הנע בין 8 חודשי מאסר ל- 24 חודשי מאסר.

12. הנאשם טען שיש להתייחס למקרה זה כמעידה חד פעמית, שעה שהנאשם במשך כעשור לא היה מעורב בפלילים, הצליח לשקם עצמו ולנהל אורח חיים נורמטיבי ולכן ביקש שלא להחמיר עימו ולהסתפק בתקופת מעצרו. לגבי רכיב פסילה, טען ב"כ הנאשם, שמרבית עבודתו של הנאשם קשורה בנהיגה גם בעבודות עפר ובתחזוקה של כלים טכניים כבדים, ולכן עתר להסתפק בפסילה על תנאי. לגבי קנס/פיצוי ציין שמוכן לכך אבל יש להלום זאת בהתאם לתקופת המאסר.
13. הנאשם עצמו הביע חרטה על מעשיו, סיפר שמצוי במעצר מזה כשנה, העלה הקושי האישי והמשפחתי בשל כך. הנאשם הדגיש שמאז סיום מאסרו בשנת 2015 עלה על דרך הישר, עבד לפרנסתו עד החל משבר הקורונה, נותר ללא עבודה, נקלע למצוקה כלכלית וביצע המיוחס לו.

דין

מתחם העונש ההולם

14. כתב האישום מתאר אירוע אחד מתמשך, הכולל מספר מעשים, שלפי מבחן הקשר הדוק יש לראותם כאירוע אחד, הואיל והמדובר במעשים שונים אשר היוו חלק מאותה תוכנית עבריינית, אף אם זו התגבשה "תוך כדי תנועה", מדובר במעשים שהתקיימו בסמיכות זמנים ונובעים זה מזה (ראה ע"פ 4910/13 **גאבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14), בע"פ 2519/14 **אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14)) ומכאן שיש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.
15. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
16. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על זכות הקניין, השמירה על הסדר הציבורי והגנה על יכולת גורמי אכיפת החוק לבצע את תפקידם.
17. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי נגרמה פגיעה משמעותית בעצמה גבוהה בערכים המוגנים. הנאשם ושניים אחרים, הגיעו בשעת לילה מאוחרת ליישוב שוהם במטרה לגנוב רכב שטח, אשר היה מאובטח באמצעים שונים, הם העבירו את רכב השטח דרומה לאזור מתחם המגורים שלהם. לאחר ששוטרים הגיעו למקום, הנאשם והקטין ניסו בכל דרך לברוח מהשוטרים, תוך יצירת סכנה ממשית לחיי השוטרים, אשר נאלצו לשלוף נשקם האישי ולבצע ירי לעבר גלגלי רכב השטח בו היו מצויים הנאשם והקטין. יש לציין שהשילוב של ביצוע עבירות רכוש ותוך כדי ביצוע עבירות נהיגה יוצר חומרה של ממש ומשווה נופך אחר לאירוע. התופעה של בריחה מגורמי אכיפת החוק תוך סיכון חייהם של השוטרים האמונים על הסדר הציבורי ושלטון החוק מבטאת זלזול מופגן ובוטה בגורמי האכיפה והיעדר מורא מהחוק ויש למגר תופעה זו באמצעות הטלת ענישה מחמירה במקרים אלו.
10. לעניין הפגיעה בתחושת הביטחון של הציבור בעקבות עבירות רכוש מסוג זה, ראה הנאמר בבש"פ 45/10 **מסארוה נ' מדינת ישראל** (8.1.10), הדברים נאמרו במסגרת הליכי מעצר, ואולם כוחם יפה גם בנוגע לסוגיית הענישה:

"... שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "פתאום קם אדם בבוקר ומוצא..." שמכוניתו חלפה עם הרוח, או במקרה הטוב, נפרצה ותכולתה נשדדה. חוזר אדם לביתו בסוף עמל יומו ומוצא כי מאן דהוא חדר לפרטיותו ונטל את רכושו ואת חפציו שאותם צבר בזיעת אפו ומיטב כספו. מי ימוד את עוגמת הנפש, הרוגז וחסרון הכיס שנגרמו למי שנפגע מאותן

עבירות רכוש, שדומה כי ליבנו גס בהן, והסטטיסטיקה של העבירות הלא מפוענחות בתחום זה מדברת בעד עצמה. אין לראות בעבירות רכוש, כמו התפרצות לדירה או גניבת רכב, גזירת גורל שאין לה מענה בחוק ובפסיקה".

במקרה שבפני מדובר בגניבת רכב שטח מסוג מאבריק. מדובר ברכב ייעודי, המותאם לנהיגת שטח בכל תוואי דרך. שווי של הרכב כ-190,000 ₪ כפי שנמסר בעדותו של בעל הרכב, מלמדת על איכותו. התחכום והתכנון בגניבת רכב זה הכוללת את שבירת האיתוראן שהיה מותקן ברכב, שימוש במוח של כלי רכב אחר לצורך הנעתו כפי שהדברים פורטו במהלך עדותו של בעל הרכב מצביעה על תכנון מקדים, מדוקדק שכל מטרתו לגנוב את רכב השטח למרות היותו מאובטח בשרשראות ברזל ומנעול דיסק. טענת ב"כ הנאשם כי אין מדובר ברכב רגיל ומכאן שחומרת העבירה פחותה, אין לה על מה שתסמוך ואדרבה סוג הרכב, טיבו ואופן אבטוחו של רכב השטח בחניית המתלונן מלמדת על החומרה הרבה הגלומה בגניבת רכב זה. לא בכדי, העבירה בוצעה בצוותא חדא עם שותפים נוספים על מנת לגנוב את הרכב בזמן קצר ולהימלט ממקום הימצאות הרכב.

11. בנוגע לחומרה והסיכונים הרבים הטמונים בנהיגה שהינה פוזת ומסכנת חיים תוך ניסיון לחמוק משוטרים, ראה דברי בית המשפט העליון:

"...הרבינו בשנים האחרונות להתריע מפני הסכנה אותה יוצרים נהגים תוך ניסיון למנוע את עיכובם או מעצרים על ידי שוטרים. אירועים מסוג זה הסתיימו לא אחת בפגיעות בנפש..." (ע"פ 3958/10 מדינת ישראל נ' חוסיין חסן (25.10.10)).

יודגש כי הנאשם במעשיו כאשר הבחין בשוטרים ובחר לעלות על רכב השטח בניסיון למלט עצמו, את הקטין ואת הרכב ידע כי ככל ויצליח לצאת ממתחם ביתו ויגיע לשטח, יהיה בלתי ניתן לעצירה על אף שהשוטרים הגיעו רכובים על אופנוע וזאת לאור טיבו וסוגו של רכב השטח. עובדות כתב האישום המתוקן בו הודה הנאשם מלמדות על כוונה להתחמק מהשוטרים באמצעות הרכב ויהי מה, היריות כלפי הרכב, העובדה כי רכב השטח עלה על האופנוע המשטרתי וגרר אותו מתחתיו לא הביאו את הנאשם לעצור והוא המשיך בניסיון להשתחרר מהאופנוע הנגרר ולהמשיך בנסיעה. רק כיבוי הרכב באמצעות השוטר הביאו להפסקת הנסיעה ומעצר הנאשם. מכאן, שהנאשם נהג ברכב, כאמור בשפת הרחוב "כשהוא לא רואה ממטר" את השוטרים ומכאן הסיכון הרב לפגיעה בהם ואך בנס לא נגרם נזק גופני למי מהשוטרים, שהשכילו לקפוץ מהאופנוע לצד הדרך שעה שהנאשם האיץ את רכב השטח לעברם בניסיון לצאת מהסכנה.

12. בחינת הפסיקה אשר כללה עבירות רכוש, אגב נהיגה ברכב ו/או ביצוע עבירות הקשורות בנהיגה, מעלה מנעד ענישה רחב, תוך התחשבות בנסיבות ובחומרת עבירות התעבורה:

א. ברע"פ 2054/18 **היתם רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.03.18) - אשר הוגש מטעם ההגנה- נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם שהורשע על פי הודאתו, בביצוע עבירות גניבת רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, נהיגה פוזת ברכב ונהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף. הנאשם חבר לאחרים במטרה לגנוב קטנועים, חלקו היה מרכזי, שכן הוא שנהג בקטנוע הגנוב בנסיעה פראית ומסוכנת, בעודו מרכיב אחר מאחוריו (המעורבים האחרים היו קטינים). נקבע **מתחם ענישה בין 10-25 חודשי מאסר**. חרף קיומו של תסקיר מבחן חיובי שהמליץ להסתפק במאסר בדרך של עבודת שירות, נגזר עונשו של הנאשם ל- 10 חודשי מאסר.

ב. רע"פ 9269/17 **אבו עישה נגד מדינת ישראל** (15.01.18), נדחתה בקשת רשות ערעור של

נאשם שהורשע על פי הודאתו ביצוע עבירות גניבת רכב, נהיגה בפסילה, נהיגה בפזיזות, הנאשם ניצל את העובדה שהרכב הושאר מונע, נכנס אל הרכב, נהג בו בדרך נמהרת ורשלנית, נמלט משוטר, לא ציית להוראת שוטר לעצור. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 15 ל 30 חודשי מאסר בפועל, מטעמי שיקום חרג בית המשפט מתחם העונש והטיל על הנאשם צו של"צ וכן הוארכו מאסרים מותנים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל והנאשם נדון ל - 15 חודשי מאסר בפועל, כאמור בקשת רשות הערעור שהגיש הנאשם נדחתה, בית המשפט העליון עמד על החמורה הגלומה בעבירת גניבת רכב במיוחד כאשר התלווה לה עבירות נוספות שהיוו סכנה לציבור ולכוחות הבטחון.

ג. בע"פ 2519/14 **ענאד אבו קיעאן נ' מדינת ישראל** (29.12.14), המערער הורשע בגניבת רכב, נהיגה פזיזה ורשלנית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, בכך שפרץ לרכב צבאי, החל בנסיעה ולא שעה להוראות השוטרים, אשר הציבו נידות משטרה על הכביש במטרה לעצרו. המערער התנגש בניידת המשטרה, חסם נתיב נסיעה וגרם לניידת נוספת להתנגש במכוניות שחנו בצד הדרך, אז החל להימלט רגלית ונתפס בידי השוטרים. בית המשפט המחוזי קבע מתחמי ענישה נפרדים: לגניבת הרכב בין 15-30 חודשי מאסר ואילו לחלקו השני של האירוע בין 8-20 חודשי מאסר. **עונשו של המבקש נגזר ל- 30 חודשי מאסר**. הערעור נדחה בכפוף לקביעה לפיה מדובר באירוע אחד שהצדיק קביעת מתחם יחיד.

ד. ברע"פ 1123/18 **אשרף דבארי נ' מדינת ישראל** (14.3.18), נדחתה בקשת רשות ערעור על עונש של 13 חודשי מאסר בפועל שנגזר על המבקש בגין ניסיון לגניבת רכב ואיומים בסכין, זאת לאחר שנקבע **מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר**. בית המשפט העליון קבע כי לא קיימת סטייה ממדיניות הענישה הנהוגה וכי יש לסווג את העבירות בחומרה יתרה, הן בשל הסכנה הגלומה בהן לשלום הציבור, והן מכיוון שמדובר ב"מכת מדינה".

ה. עפ"ג (מחוזי מרכז) 61853-01-13 **דעמה נגד מדינת ישראל** (7.4.13) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של גניבת רכב, נהיגה פוזזת וכניסה לישראל שלא כדין, **ונדון ל - 15 חודשי מאסר בפועל בגין גניבת רכב אחת** ועבירות נלוות.

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות** (סעיף 40ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; אין ספק שקדם תכנון מוקדם לביצוע עבירת הגניבה. חיתוך שרשראות הברזל ומנעול הדיסק, ביצוע עבירת גניבת הרכב בצוותא עם אחרים מצביעה על תכנון מוקדם. לגבי יתר העבירות, מדובר באירוע מתגלגל ומתמשך, כפי שצוין בכתב האישום המתוקן הנאשם נהג ברכב השטח במהלך אירוע המרדף.

ב. **הנזק שנגרם והנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה**; התנהגות הנאשם מעידה כי "נלחץ" וניסה להימלט מהשוטרים ותוך כדי כך התעלם מהסיכון שהציב בהימלטותו כלפי השוטרים לרבות הוא עצמו והנוסע עמו ברכב. בפועל נגרם נזק מעצם ניהול המרדף והסיכון שבדרך ופוטנציאל הנזק מכל אחד מרכיבי התנהגות הנאשם באירוע הוא משמעותי ביותר; הנאשם צריך היה להימנע מן המעשים והוא אחראי להם באופן בלעדי. בשים לב לסוג הכלי בו נהג הנאשם, ברור הדבר כי ככל והיה מצליח לעבור את השוטרים שהגיעו למקום רכובים על אופנוע, לא ניתן לעצור

הנאשם אשר נהג כאמור בכלי המיועד לנהיגת שטח ויתרון כלי זה בשטח ברור על פני כל כלי רכב אחר.

ג. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה**; מדובר בעבירת רכוש, אשר מבוצעת למען בצע כסף. הנאשם הודה שהעבירות בוצעו על רקע מצוקה כלכלית אליה נקלע לאחר שפוטר מעבודתו בשל משבר הקורונה.

14. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג) סבורני כי **מתחם העונש ההולם** למכלול העבירות הינו **החל מ-20 חודשי מאסר בפועל ועד ל-45 חודשים, מתחם הפסילה בפועל החל מ-20 חודשים ועד ל-45 חודשים.**

15. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו**; הנאשם בן 31 נשוי ואב ל-5 ילדים בגילאי שנה עד 5 שנים, ריצה בעבר מספר מאסרים בפועל. הנאשם עצור בגין תיק זה במשך כשנה, טרם מעצרו עבד בתחום תחזוקת ציוד כבד בחברת דחפורים, אין ספק שהטלת מאסר בפועל תפגע בנאשם ובמשפחתו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב**; הנאשם נטל אחריות למעשיו והודה בהם בתחילת המשפט ולאחר שנשמעו 2 ע"ת בלבד תוך חיסכון בזמן שיפוטי ביחס לשמיעת יתר עדי התביעה.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם**. הנאשם בעל עבר פלילי בתחום עבירות הרכוש, לחובתו שתי הרשעות ישנות מעט בגין עבירות רכוש לרבות עבירה של גניבת רכב, בגין ריצה עונשי מאסר בפועל. בעל עבר תעבורתי לרבות בעבירות של נהיגה בקלות ראש ונהיגה באור אדום.

עוד יש לתת את הדעת לשיקולי **הרתעת היחיד והרבים** בגדרו של המתחם. בכל הנוגע לעבירות רכוש מסוג זה, אשר בתי המשפט הכירו בהן כמכת מדינה, סבורני כי יש לתת משקל משמעותי לשיקול ההרתעה. כך הדבר גם לעניין ניסיון ההימלטות באמצעות רכב השטח מהשוטרים שהגיעו למתחם, עבירה המאפיינת העדר מורא חוק וסיכון של ממש כלפי השוטרים המבצעים את עבודתם ואשר לעת האחרונה הפכה להיות נפוצה במחוזותינו.

יפים לעניין זה דבריו של כב' השופט רובינשטיין בע"פ 11194/05 אבו סבית נ' מדינת ישראל
(15.5.06):

"כל מקרה לנסיבותיו, אך המדיניות הכוללת בעבירות גניבת רכב, ולא כל שכן כשמצטרפות אליהן עבירות נלוות, ואף עבירות הקשורות בסחר, הכרח שתהא מחמירה. למרבה הצער, תופעת גניבות הרכב טרם נעקרה משורש, ומכת המדינה שאלה נדרש בית משפט זה לפני בדיוק עשור... כמעט שהפכה לעשר מכות; היא ממשיכה לנגוס ברכושם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתי המשפט הדיוניים בראייה מחמירה של העבירות הכרוכות בכך".

17. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם מאסר בפועל לתקופה משמעותית. לעניין רכיב הפסילה בפועל, בשים לב לעבירה בה הורשע הנאשם, שעניינה נהיגה פוחזת, תוך סיכון כלפי השוטרים ופוטנציאל הסיכון, יש להטיל אף רכיב זה במסגרת הענישה, אולם נתתי דעתי לנסיבות ביצוע העבירה, העובדה כי ניסיון ההימלטות לא צלח והיות הנסיעה לזמן קצר, יהיה בכך כדי למתן תקופת הפסילה במידת מה ולהעמידה קרוב לתחתית המתחם.

הרכיבים הכספיים

18. סבורני כי יש לפצות את בעל רכב השטח בגין הנזק המוחשי שנגרם לרכב וכן בגין הנזקים הנלווים לכך. כמו-כן, יש להטיל על הנאשם קנס כספי. מדובר בעבירת רכוש שבוצעה מתוך מניע כלכלי, ולפיכך אף הענישה צריכה לשאת רכיב כלכלי. יחד עם זאת, בקביעת הקנס, יש להתחשב אף במצבו הכלכלי של הנאשם.

אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 30 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בגין תיק זה.
 - ב. 8 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו מן המאסר עבירת רכוש מסוג פשע.
 - ג. 6 חודשי מאסר על תנאי לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו עבירת רכוש מסוג עוון או עבירה של נהיגה פוחזת, למעט עבירה של החזקת רכוש חשוד כגנוב.
 - ד. פיצוי בסך 20,000 ₪ למתלונן מר ירון ספקטור ת.ז. 057416901, הפיצוי יופקד על-ידי הנאשם במזכירות בית-המשפט עד ליום 01.10.23.
 - ה. קנס כספי בסך של 10,000 ש"ח או 50 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, שהראשון שבהם ביום 01.12.23 לא ישולם תשלום כלשהו במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מדי.
- כל סכום שיופקד בקופת בית המשפט יזקף תחילה לפירעון הפיצויים, ורק לאחר מכן לפירעון הקנס.
- ו. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 24 חודשים החל מיום שחרורו. עונש הפסילה במצטבר לכל עונש פסילה אחר. מובהר לנאשם כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט מיד עם שחרורו הואיל והפסילה תיכנס לתוקף אולם לא תימנה אלא מיום הפקדת הרישיון וככל ולא יופקד הפסילה אף לא תסתיים.
 - ז. פסילת רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 2 שנים מיום שחרורו, ככל ויעבור עבירה של נהיגה פוחזת או עבירה של נהיגה בפסילה.

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ג, 30 נובמבר 2022, בהעדר הצדדים.

עמוד 8

